

Виховна година присвячена Дню захисника Вітчизни на тему: « Ніхто, крім нас! »

Мета: формувати почуття патріотизму, духовності, національної свідомості, любові до свого народу, його історії, гордості за минуле на основі героїчних прикладів історії нашої батьківщини; виховувати громадянина, патріота, поважаючого подвиги старшого покоління.

Форма проведення: літературно-музична композиція.

Обладнання: аудіо-, відеотехнічні засоби, екран.

Навчально-методичне забезпечення виховної години:

- відеоматеріали: “Ветерани”, “Сотворение мира”, “Последняя война империи”.
- аудіоматеріали: “Священная война”, “Случайный вальс”, “Журавли”, звуки метронома.

Хід виховної години

Ведучий 1. Протягом всієї багатовікової історії нашої Батьківщини народ вище за все цінував вірність Вітчизні, мужність і відвагу героїв, які боролися за торжество добра і справедливості, і тому кожен рік 23 лютого ми відзначаємо свято – День захисника Вітчизни. Цьому святу ми і присвячуємо сьогодні нашу літературно-музичну композицію. А епіграфом до неї візьмемо слова воїна-афганця, бойового офіцера, який 23-річним пішов в небуття:

Ты страна моя, моя Отчизна...

Если нужно, не жалея жизни,

За тебя – в атаку поднимусь!

А. Стовба

1-й учень.

У всіх людей одна святиня,

Куди не глянь, де не спитай,

Рідніша їм своя пустиня,

Аніж щелений в пустині рай.

Їм красить все їх рідний край.

Нема без кореня рослини, а нас людей без Батьківщини.

Ведучий 2. Всі ми народилися в найпрекрасніших куточках планети Земля. Але всіх нас об'єднує одна географічна назва, всіх нас об'єднало одне слово – Україна! Українська земля... Де є краще? Де є миліше?

2-й учень. Наша Україна – чудовий куточок планети. У нас родючі землі, великі ліси, могутні ріки й моря. Широкі лани прикрашають нашу привільну країну. І тому-то на наш край, на наші “тихі води, ясні зорі” неодноразово зазіхали вороги: турки, татари, поляки. Вони хотіли підкорити собі нашу Батьківщину, володіти її безмежними просторами. Вони руйнували, палили села і міста, забирали в полон українських дівчат, міцних хлопців, яких потім продавали на невільницьких ринках, а старих людей просто безжалісно вбивали. Плач і стогін стояли над рідною землею. Але український народ не корився лихим нападникам, мужньо боровся проти них. У цій боротьбі особливо відзначилося козацтво.

Частина I. Козаки – визволителі українського народу.

Ведучий 1. Хто ж такі козаки? Козаків січі в народі називали “святими лицарями”, їх оспівували в народних думах, піснях, легендах. Завзяті і мужні парубки ставали героями, розповіді про їх подвиги передаються із покоління в покоління.

1-й учень. Багато фольклорних творів присвячено визвольній війні українського народу 1648 – 1654 років та їх героям. Особливе місце серед них займають думи про Богдана Хмельницького та його соратників – Івана Богуна, Максима Кривоноса. Всевидющі кобзарі в своїх піснях звеличують сміливість та безстрашність перед ворогом народних улюбленців, “які рубали мечем голову з плечей, а решту ляхів топили водою...”.

2-й учень. Українська дума – то пісня про героїчну боротьбу за волю запорізького козацтва. Знати нашу історію, дбати про її збереження і вчитися на прикладах мужніх народних героїв любові до Батьківщини і волі – то наше основне завдання. **(Звучить уривок з думи)**

Ведучий 2. Герої багатьох народних дум вчать нас завжди пам'ятати, хто ми і чий ми діти; любити і шанувати славу історію нашого народу, бути чесними, сміливими і мужніми, любити свою Вітчизну. І якщо буде в тому потреба – не вагаючись віддати за неї навіть своє життя, як це зробили мужні народні герої, оспівані в думах і піснях.

3-й учень.

Нашої заслуги в тім не бачу,
Нашої не знаю в тім вини,
Що козацьку бунтівливу вдачу

Нам лишили предки з давнини.
Нам і те не добавляє слави,
Що вони без чужоземних сил,
Заступили землю кучеряву
Горами високими могил.
Бо коли, закохані в минуле,
Прокуняємо свій великий час
Наша лінь нікого не розлучить,
Слава та ж відмовиться від нас.
Спогади докучливі, як нежить,
Що тій славі принесуть нове?
Тільки тим історія належить,
Хто сьогодні бореться й живе.

Частина II. Рідний край. Велика Вітчизняна війна.

Ведучий 1. Рідний край, рідна земля, Батьківщина, Україна... які це прості й разом з тим прекрасні і святі слова для нас. Велика і священна любов до Батьківщини жила, живе і житиме в усіх чесних і щирих серцях її кращих синів і дочок.

Ведучий 2. Україна – це споконвічна прадідівська земля. Вона відома усьому світові рясними щедротами, хлібом-сіллю і піснею, багатьма простими українцями, які віддавали нашій Батьківщині свої серця і життя.

Ведучий 1. Пам'ять! Гірка пам'ять війни! Вона ніколи не згасне.

1-й учень. 22 червня 1941 року. Ця дата розділила життя чорною смугою на дві половини: перша – перед війною, а друга – війна. Війна розбила, обірвала багато життів.

2-й учень. Мільйонам людей назавжди врізався у пам'ять перший день Великої Вітчизняної війни. Чорною тінню фашистської навали, димом пожеж, смертю і руїнами звалився він на нас. І враз неділя 22 червня 1941 року, мирний день відпочинку, обернувся довгими роками страждань.

3-й учень. Так на світанку 22 червня 1941 року всі по-справжньому збагнули значення чорного слова війна.

У 41 незабутньому році

Із гнізда фашистського Берліну
Всій Землі, всім людям на біду
Ринулась зловісна лавина.

4-й учень.

Мирное небо над крепостью Бреста

В зале просторном знакомые лица

Вальс... Политрук приглашает невесту

Новенький кубок блестит на петлицах. (**Виконання**

вальсу)

(Раптом чути вибух бомби, гул сирени та свист снарядів. Запис початку війни.)

5-й учень. На захист Вітчизни піднявся весь народ, від малого до великого. Багато пішло добровольцями на фронт. Молоді люди дописували собі роки, тільки б потрапити на передову воювати з ворогом, не дозволити йому топтати рідну землю.

1-й учень. Велика Вітчизняна... Давно заросли травною окопи. Давно сіють пшеницю на землі, яка колись горіла і стогнала. А люди... Людям досі болять рани, завдані війною.

2-й учень. 68 років тому Україна була звільнена від німецько-фашистських загарбників. 68 років тому українську землю перестали топтати чоботи окупантів. 68 років живе в людських серцях пам'ять про тих, хто в далекому 1941 році став на захист своєї Вітчизни.

3-й учень. Дорогою ціною заплатив український народ за участь у найстрашнішій за всю світову історію війни 1941 – 1945 років. Не щезне з пам'яті людської, не піде в забуття великий подвиг нашого народу – його битва і його перемоги над фашизмом. Хіба можна забути тих, хто поліг у боях, хто віддав своє життя за щастя інших?

4-й учень. 4 роки! 1418 днів і ночей! 34 000 годин! 27 000 000 загиблих людей...

5-й учень. Якщо по кожному оголосити хвилину мовчання, то країна буде мовчати 46 років.

1-й учень. Ветерани відстоювали право на життя не лише свого покоління, а й тих, хто мав прийти згодом – синів, онуків, правнуків. Ота страшна куля, що свистіла по всьому величезному простору Європи, мала ще й фантастичну, дику, фанатичну силу – вціляла і вбивала людей у

майбутньому. 62 млн. загиблих у роки війни... 62 млн. ровесників – щонайменше. Вони повинні входити в буйний цвіт життя разом з нами, молоддю 3 тисячоліття. А їх нема... через десятиліття їх убили кулі війни.

2-й учень. Чи є містечко у Європі, де б не було безіменної могили – могили Невідомого солдата? Його ім'я загубилося на фронтах війни, його біографія – єдине слово – солдат.

3-й учень. Вічна слава солдату – герою і солдатові без нагород –

Хто загинув хоробро між бою, захищаючи рідний народ.

Вічна слава бійцю рядовому, як і маршалу слава оця

Хто поліг біля отчого дому смертю мужності, смертю бійця.

Скільки їх полягло серед бою! І однаково боляче нам

Бо в бійців рядових і героїв смерть оцінена рівно – життя!

4-й учень. Пройдуть роки. Не буде в живих і нашого покоління, але хтось із вдячності йтиме сюди. Бо пройдуть роки, століття, але вічний вогонь пам'яті не погасять вітри змін, не зітруть століття. І в Україні не було сім'ї, якої б не торкнулося горе, що несла війна. Згадайте села, що горіли, стерлися з лиця землі, міста розорені, але не підкорені, згадаймо про кожну вулицю, про розбиті мрії і нездійснені надії. Солдати Великої Вітчизняної війни на смерть стояли за кожен метр своєї землі, горіли в танках. Крізь дощі і сніги, крізь роки і лихоліття говорять з нами ті, хто не усміхнеться сьогодні і не зустрине весну.

5-й учень. Ветерани! Скільки горя випало на їхнє покоління! Але вони мудрі, уміють прощати і любити. Спасибі їм, що вистояли, що перемогли. Аби не вони, не було б і нас сьогодні. Уклонімося ж тим, хто поліг у бою, хто поклав рідну землю собою.

Частина III. Афганістан.

Ведучий 1. Далекий грудень 1979 року... далека та чужа країна Афганістан. Безглузда війна... Скільки смертей, скільки горя за 10 років. Проте ця безглуздість не применшує героїзму наших воїнів там, в афганському пеклі! Ніхто та ніщо немає бути забутим, аби не забути – треба пам'ятати, а щоб пам'ятати – треба знати: 160 тисячам наших земляків судилося пройти це випробування. 33 830 з них повернулися додому в цинкових гробах, 12 тисяч залишилися інвалідами, понад 100 тисяч живуть, але з невиліковними хворобами. Сивіли від горя батьки й матері, ховаючи своїх дітей, сиротіли діти, вдовами ставали жінки в мирний час. У скількох сімей у траурному

обрамленні зберігаються фотографії синів. Одну нагороду заробили вони за проявлені мужність і героїзм – право бути похованими на рідній землі.

(Декламація вірша “Ховали інтернаціоналіста”).

Ведучий 2. Падали хлопці на чужій землі, а в них на долонях лінії життя такі довгі і прекрасні.

1-й учень. Затис руками хлопець рану,
А кров між пальцями біжить.
Мені вмирати рано, рано.
Я хочу жити, жити, жить.
І до кінця він сподівався, але йому не повезло.
Ні болю й страху не було,
Він помер, лише здивувався.

2-й учень. Разом із ними пішло в небуття чиєсь щастя. Разом із ними загинули їх ненароджені діти. Але вони живуть у пам'яті бойових друзів, продовжують усміхатися зі сторінок солдатських альбомів. Вони вічно живуть у зболених, згорьованих, люблячих, палких материнських серцях.

(Ведучі представляють гостей і надають їм слово.)

1-й учень. Поставте скибку хліба на стакан
І голову схиліть в скорботі вічній
За тих, кого убив Афганістан
Чиї він душі ранив і скалічив.

2-й учень. О, Україно, ніжно пригорни
Усіх живих синів своїх, як мати
Щоб ми уже не бачили війни
Не чули щоб ніколи звук гармати.

Ведучий 1. У жодному календарі день 15 лютого нічим не позначений. Але ця дата особлива – цього дня закінчилась нарешті війна. Щороку ветерани афганської війни відзначають останній день виведення радянських військ з Афганістану.

Ведучий 2. На знак вшанування пам'яті тих, хто віддав своє життя, увійшовши в безсмертя, схилимо голови і вшануємо їх хвилиною мовчання.

(Хвилина мовчання, метроном.)

Частина IV. “Пам’ять”.

Ведучий 1. Спить у гільзах патронів чорне горе мільйонів,
Сплять повішені очі, сплять прокльони жіночі,
Сплять уста спопелілі, сплять гіркоти вловимі,
Бухенвальди, Афгани, Хатині.
Сплять розстріляні крики, людське горе велике,
Що палило нам груди, не будіть його, люди!

(Звучить музика “Журавли”).

1-й учень. Зникають журавлиними клинами ветерани війни, йдуть у небуття учасники війни. Час неблаганно стирає в пам’яті факти, події, імена. Але ми все пам’ятаємо і вдячні патріотам нашої Батьківщини.

2-й учень. Пам’ятайте про тих, що безвісно пропали,
Пам’ятайте про тих, що не встали, як впали,
Пам’ятайте про тих, що згоріли, як зорі.
Такі чисті і чесні, як повітря прозоре.
Пам’ятайте про тих, що за правду повстали
Пам’ятайте про тих, що лягли на заставах,
Пам’ятайте про тих, що стрибали під танки
Є в місцях невідомих невідомі останки.
Є в лісах, є у горах, і є під горою.
Менше в світі могил, ніж безсмертних героїв.
Пам’ятайте про них і у праці, і в пісні.
Хай відомими стануть всі герої безвісні.

Ведучий 2. В нашій школі відбувся конкурс на кращий вірш до Дня захисника Вітчизни. Переможцем став Опаєць С. Надаємо йому слово.

1-й учень. Я знаю, що пройдуть роки, змінюватимуться люди, але і в пам’яті наступних поколінь назавжди залишиться згадка про воїнів, які захищали Вітчизну у страшне лихоліття. Бо без пам’яті немає майбутнього.

2-й учень. Шановні гості! Дозвольте висловити вам подяку, що прийшли на свято. Ми, молоде покоління, даємо вам слово берегти мир і спокій на нашій рідній землі. Зі святом вас – з Днем захисника Вітчизни. (музика)

